

บทวิจารณ์

สารหนูที่พบบนเขื่อนน้ำลิ่งแควล้อม ส่วนใหญ่เกิดจากน้ำเป็นตัวพา*2 ทากที่พบสารหนูในน้ำบ่อต้น
ได้ ทางด้านอันตรายและการรักษาโรค จากการศึกษาของฮาคา เปียมพงศ์สานต์ และคณะ*3 ในเขตอำเภอ
ร้อนพิบูลย์และอำเภอใกล้เคียง พบว่า ผู้ที่มีพยาธิวิทยาเริ่มเป็นมะเร็ง สามารถดำเนินไปเป็นมะเร็งผิวหนังได้
ตามธรรมชาติของมะเร็ง โดยไม่ขึ้นกับปริมาณสารหนูที่มีอยู่ในร่างกาย เพราะฉะนั้นควรจะรักษาผู้ที่มีอาการ
แต่ยังไม่มียาพยาธิวิทยาเริ่มเป็นมะเร็ง หรือผู้ที่ไม่มีอาการ เพื่อลดอัตราการเป็นมะเร็งในอนาคต แต่ทั้งนี้จะ
ต้องไม่บริโภคสารหนูเข้าไปในร่างกายอีก สำหรับผู้ที่อาศัยในเขตอำเภอร้อนพิบูลย์ พบผู้ที่อยู่ในระยะเริ่มเป็น
มะเร็ง และเป็นมะเร็งผิวหนังแล้ว จำนวนทั้งสิ้น 35 ราย, 34 รายอาศัยอยู่ในหมู่ที่ 1, 2, 12 และ 13
ซึ่งแยกเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงในการศึกษานี้ และเป็นกลุ่มที่ให้ความเห็นว่า โรคไตดำไม่ใช่อันตรายต่อสุข
ภาพ สามารถรักษาให้หายขาดได้ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำ ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากการไม่
ได้รับความรู้หรือได้รับความรู้ แต่ไม่ถูกต้อง และอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทากให้ผู้ที่ เป็นโรครู้สึกเฉย ๆ และมีผู้ไม่
ไปตรวจร่างกายเพื่อแยกโรคไตดำในระยะเริ่มแรก ทั้ง ๆ ที่บ่อน้ำมีระดับสารหนูสูง นอกจากนี้อาจส่งผลทำ
ให้มีการกลับไปใช้น้ำบ่อเดิมที่มีระดับสารหนูสูงอีกได้ โดยเฉพาะในช่วงฤดูร้อนหรือในปีที่ช่วงฝนตกมีระยะสั้น
เพราะน้ำฝนที่กักเก็บไว้ใช้ตลอดปี ส่วนใหญ่คาดว่าเพียงพอเฉพาะใช้ดื่มแต่เพียงอย่างเดียว และมีอีกจำนวน
ไม่น้อยที่ไม่เพียงพอมิแต่การดื่มอย่างเดียว

สำหรับการใช้น้ำบ่อบาดาล จะได้ว่าบ่อน้ำบาดาลในหมู่ที่มีความเสี่ยงสูง (หมู่ที่ 1, 2, 12 และ
13) มีจำนวน 32 บ่อ และในกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำ (หมู่ที่ 8, 9, 11 และ 14) มีบ่อน้ำบาดาล 17 บ่อ*4
แต่สัดส่วนของผู้ที่ใช้ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง ไม่ได้เพิ่มขึ้นจากกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ
หมู่ที่ 12 ซึ่งมีจำนวนบ่อบาดาลมากที่สุด คือ 13 บ่อ มีน้ำประปาอำเภอและน้ำประปาที่รัฐมาบริการเป็นจุด
และกลุ่มที่บ่อน้ำมีระดับสารหนูสูงมีการใช้น้ำประปาอำเภอทดแทนการใช้น้ำบ่อ ถึงร้อยละ 28.4 และใช้น้ำ
ประปาที่รัฐมาบริการเป็นจุด ๆ อีกร้อยละ 5.3